

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/77912>

Please be advised that this information was generated on 2018-01-22 and may be subject to change.

09-49

Vz. Rb. Alkmaar 12 januari 2009, 08/3471 (LJN BH1750)

Ingevolge artikel 9.1.12, eerste lid, van de Invoeringswet Wro wordt een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 21 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) gelijkgesteld met een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 9.1.12, tweede lid, van de Invoeringswet Wro blijft het recht zoals dat gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet van toepassing ten aanzien van een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 21 van de WRO, dat binnen dertien weken na dat tijdstip is bekendgemaakt. Omdat het voorbereidingsbesluit buiten de termijn van dertien weken na 1 juli 2008, te weten op 15 oktober 2008, is bekendgemaakt is het overgangsrecht niet van toepassing. Gelet op het voorgaande is in dit geval de Wro van toepassing.

Wet ruimtelijke ordening, artikel 3.7

Wet op de Ruimtelijke Ordening, artikel 21

Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening, artikel 9.1.12, eerste en tweede lid

Algemene wet bestuursrecht, artikelen 7:1 en 8:5

Ontstaan en loop van de zaak

Bij besluit van 2 oktober 2008 heeft verweerder een voorbereidingsbesluit genomen als bedoeld in artikel 3.7 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) voor het perceel Langereis 4-6 te Winkel, kadastraal bekend als gemeente Niedorp sectie D, nummer 834.

Tegen dit besluit is door verzoekers op 27 november 2008 bezwaar gemaakt en is de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen. (...)

3. Ingevolge artikel 3.7 van de Wro kan de gemeenteraad verklaren dat een bestemmingsplan wordt voorbereid.

Verweerder heeft in de raadsvergadering van 2 oktober 2008 een voorbereidingsbesluit voor het perceel Langereis 4-6 te Winkel, kadastraal bekend als gemeente Niedorp sectie D, nummer 834 genomen. Het voorbereidingsbesluit is door publicatie in 'gemeentenieuws' op 15 oktober 2008 bekendge-

maakt. De voorzieningenrechter stelt vast dat het voorbereidingsbesluit is genomen na 1 juli 2008, te weten na inwerkingtreding van de Wro.

4. Ingevolge artikel 9.1.12, eerste lid, van de Invoeringswet Wro wordt een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 21 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) gelijkgesteld met een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 3.7 van de Wro.

Ingevolge artikel 9.1.12, tweede lid, van de Invoeringswet Wro blijft het recht zoals dat gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet van toepassing ten aanzien van een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 21 van de WRO, dat binnen dertien weken na dat tijdstip is bekendgemaakt.

Omdat het voorbereidingsbesluit buiten de termijn van 13 weken na 1 juli 2008, te weten op 15 oktober 2008, is bekendgemaakt is het overgangsrecht niet van toepassing. Gelet op het voorgaande is in dit geval de Wro van toepassing.

5. Ingevolge het bepaalde in artikel 8:5 van de Awb kan bij de rechtbank geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, genomen op grond van een wettelijk voorschrift dat is opgenomen in de bijlage die bij deze wet behoort.

Nu onderdeel C van deze zogenaamde negatieve lijst onder andere artikel 3.7 van de Wro vermeldt, moet worden geconcludeerd dat tegen verweerders besluit geen beroep kan worden ingesteld.

Uit artikel 7:1 van de Awb volgt dat uitsluitend bezwaar kan worden gemaakt door degene aan wie het recht is toegekend tegen een besluit beroep in te stellen bij de administratieve rechter.

Uit het voorgaande volgt dat tegen het besluit van 2 oktober 2008 geen bezwaar kan worden gemaakt, aangezien daartegen ten tijde van het nemen van dat besluit geen beroep open stond.

6. Op grond van het bovenstaande moet worden geoordeeld dat het bezwaar geen kans van slagen heeft. Om die reden ziet de voorzieningenrechter aanleiding het verzoek om voorlopige voorziening af te wijzen.

Annotatie

Het overgangsrecht zoals dat in hoofdstuk IX van de Invoeringswet Wro is opgenomen, levert inmiddels de nodige jurisprudentie op. Als verwacht, want het overgangsrecht is op onderdelen lastig te doorgronden. In dit verband zij opgemerkt dat met de 'reparatiewet' die thans bij de Tweede Kamer aanhangig is, een aantal wijzigingen in hoofdstuk IX van de Invoeringswet Wro zal worden doorgevoerd (*Kamerstukken II 2008/09*, 31 750, nrs. 1-2). Het betreft onder meer een aanpassing van het belangrijke artikel 9.1.4, waarin de overgangsregeling voor bestaande bestemmingsplannen is opgenomen. Zo zal dat artikel expliciet gaan bepalen wanneer een bestemmingsplan dat onherroepelijk is geworden tussen 1 juli 2003 en 1 juli 2008, opnieuw moet worden vastgesteld conform het bepaalde in artikel 3.1 Wro (of moet zijn vervangen door een beheersverordening). Die vaststelling moet uiterlijk tien jaren na de datum van onherroepelijk worden geschieden. Een bestemmingsplan dat op 1 januari 2007 onherroepelijk is geworden moet dus uiterlijk 1 januari 2017 zijn vervangen door een op grond van de Wro vastgesteld bestemmingsplan (of een beheersverordening). Opmerking verdient dat het verlengingsbesluit van artikel 3.1 lid 3 Wro in zo'n geval niet kan worden gebruikt. Dat besluit is alleen te gebruiken ten aanzien van bestemmingsplannen die op grond van artikel 3.1 Wro zijn vastgesteld en dus niet van toepassing op bestemmingsplannen die zijn vastgesteld op grond van artikel 10 WRO. De reparatiewet verruimt bovendien de mogelijkheden om in plaats van een bestemmingsplan een beheersverordening vast te stellen aanzienlijk. Verwezen zij daarvoor naar de eerste en de derde nota van wijziging (!) bij genoemde reparatiewet (*Kamerstukken II 2008/09*, 31 750, nrs. 8 en 10).

In deze zaak is met name het bepaalde in artikel 9.1.12 van de Invoeringswet Wro van belang. In dat artikel wordt inderdaad voor de bepaling van het toepasselijke recht een relatie gelegd met het moment van bekendmaken van het voorbereidingsbesluit. Maar het gaat dan om voorbereidingsbesluiten die zijn genomen op grond van artikel 21 WRO. Het in casu aan de orde zijnde voorbereidingsbesluit dateert van 2 oktober 2008 en is dus gebaseerd op artikel 3.7 Wro. Aan de vraag welk recht van toepassing is, de WRO of de Wro, wordt daarom mijns inziens in het geheel niet toegekomen: dat kán immers alleen maar de Wro zijn. Dat de voorzieningenrechter artikel 9.1.12 Invoeringswet Wro

bij het oordeel betreft, is daarom volgens mij niet juist. Voor de door de voorzieningenrechter getrokken conclusie dat tegen het onderhavige voorbereidingsbesluit geen bestuursrechtelijke rechtsmiddelen kunnen worden aangewend, maakt het vorenstaande echter geen verschil.

Maar nu tegen een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 3.7 Wro geen bestuursrechtelijke rechtsbescherming meer mogelijk is vanwege de negatieve lijst van artikel 8:5 Awb, moet wat betreft de beslissing op het verzoek om voorlopige voorziening naar mijn idee het dictum luiden dat het verzoek niet-ontvankelijk is (zie art. 8:84 lid 2 onder b Awb) omdat aan de procedurele connexiteitseis van artikel 8:81 Awb niet kán zijn voldaan. De voorzieningenrechter stelt echter dat het bezwaar 'geen kans van slagen heeft' en wijst vervolgens het verzoek om voorlopige voorziening af. Dat dictum is mijns inziens niet zuiver. Het impliceert dat de rechter het verzoek wél ontvankelijk acht, hetgeen als gezegd gelet op artikel 8:81 Awb niet juist is. Zo blijkt in een relatief korte uitspraak toch het nodige mis te kunnen gaan.

Tonny Nijmeijer